

Norðoyastevnan 1997

Soleiðis sá Klaksvíkin út í góðveðrinum gjáramorgunin. Mynd: Eyðun Klakkstein

Vælkomin til Klaksvíkar!

Stevnustøðið er ongantíð nóg høgt. Latið okkum øll gera okkara til, at føroysku summarstevnurnar hava eitt støði, býnum, ungdómi og samfelagi okkara til sóma.

Farið er inn í Norðoyastevnuviku, týsmorgun er, og klokkan er júst farin av seks. – Eg siti á einum av bonkunum á vakra friðinum úti í Grøv.

Meðan sólin treingir seg upp um Kvíngaskarð, liggur Borðoyarvíkin spegilsblonk, sjógvurin lættir sær allur sum hann er eins og í vektloysi. Undan syðru høvdini svimur ein æða, samstundis sum ein blíkur

fer errin flúgvandi fram við henni.

Ternan er komin, hon skjýtur seg ymsar vegir, og hennara eyðkenda skryggjandi ljóð sigur frá, at nú er summarið veruliga komið. Víðari gangi eg mæi fram við ánni. – Alt andar av frískleika.

Ljóðini frá ánni, alt eftir hvussu steinar liggja, holur eru evnaðar og hvussu áin annars fer í ymsar ættir, eru

so ymisklig og lívgvandi. – Kláru hyljarnir eins og taka teg til sín.

Døggin á grasinum við sínum perlukendu oddum, gevur tær hugin at kýna eftir.

Tó meðan eg gangi fram við ánni, eygleiði eg blómurnar í alskyns litum, hesar standa, ella rættari hanga, tí tær gjørdur seg út til lívið, men tá tær skuldu taka fyrri seg, beit kuldin ov fast, og tær sluppu ikki nóg væl frá byrjanini.

Eg kundi ikki annað enn hugsa um okkara fagra fríska ungdóm, sum fer til føroysku summarstevnurnar fyrri at vísa seg í kappleiki, í ítrótt, mentanar- og øðrum menningartiltekum.

Umframt hesi, sum í frískleika fara við spenningi inn í lívið, vóru tað tey, sum í drykkjuskapi, eins og blómurnar, doyvdur lívsfrisku meginna, og komust ikki undan í lívinum.

Er tað nú neyðugt, fyrri tað um stevnur eru, at ungdómur okkara tekur í so nógv til sín. – Eg haldi ikki, og hetta er bæði ein hótan fyrri ungdóm okkara, og niðurlag fyrri samfelagið.

Stevnan er lögð væl til rættis, við ítrótti á sjógvi og landi, málningaframsýning og øðrum framsýningum, hornblástri, kórsangi, konsertum, fólkafundum, tiltekum fyrri børnum, kirkjugangi, møtum og mongum øðrum.

Eg bjóði øllum føroyingum vælkomin til Klaksvíkar á norðoyastevnu, skrivur Jógvan við Keldu millum annað í stevnugreinin

Latið okkum øll gera okkara til, at føroysku summarstevnurnar hava eitt støði, býnum, ungdómi og samfelagi okkara til sóma.

Við hesum vælmeintu orðum fari eg at bjóða øllum føroyingum vælkomin til Klaksvíkar á Norðoyastevnu.

Jógvan við Keldu, býráðsformaður

– Tað er tungt at fáast við kappróður í Klaksvík

Síða 18-19